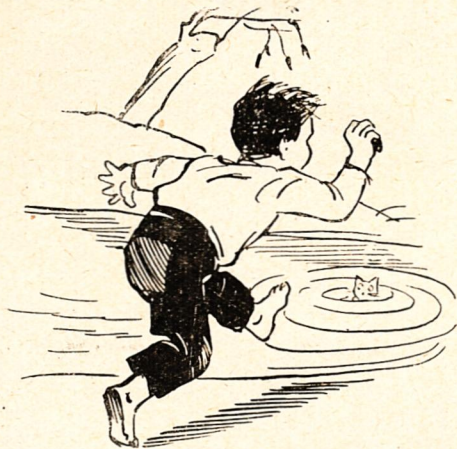

но към единъ островъ всрѣдъ рѣката, обрасълъ гжсто съ ракикакъ. Котенцето, което се бѣше оставило да го влаци бързата струя, като забеляза островчето, изведнажъ се размърда и заплува къмъ него. Стойо разбра намѣрението му, и, за да му попрѣчи да се спаси,

грабна голѣмъ камъкъ и го запрати върху него. Камъкътъ цопна тежко въ водата, но не можа да го улучи, а падна задъ гърба му. Отъ удара водата се надигна и изхвърли котенцето до самия брѣгъ на острова. То това и чакаше. Протегна крачка и вчепка нокти въ оплетения съ корени брѣгъ. Мигъ следъ това, то започна да драпе по коренитъ, успѣ да се измъкне отъ водата и се сви въ ракиката.

Стойо, който презъ това време не преставаше да хвърля камъни, побѣснѣ. Неговото сърдце не можеше да понесе това. Въ яда си той бързо запретна крачоли и безъ да избира мѣсто, нагази въ рѣката,

за да отиде на острова, и хвърли отново въ водата спасеното по чудо удавниче. Но не бѣше нагазилъ нѣколко крачки, хлътна изведнажъ въ дълбокъ водовъртежъ. За мигъ едрото му тѣло се загуби въ водата. Надъ мѣстото, кждето той изчезна, остана да се върти само каскета му.

За щастие, по брѣга на рѣката вървѣше чичо Начо рибарътъ. Той видѣ, когато Стойо нагази въ рѣката, и се бѣ накаралъ да го попита, за кжде възпрѣта крачоли въ тая дълбока вода. Но като отиде на мѣстото и видѣ шапката му да се върти надъ водата, изведнажъ се сѣти, че Стойо е втѣналъ въ водовъртежа. Той бързо съблѣче скжсаното си палто и се приготви да се гмурне и го търси. Въ този моментъ водата изхвърли тѣлото на Стоя и отново го погълна. Чичо Начо се хвърли, успѣ да го улови и го извлѣче на брѣга. После улови краката му, вдигна го високо съ глава надолу и започна да го трѣска. Тѣй чичо Начо искаше да накара Стоя да повърне погълнатата вода. Следъ това го положи на земята и започна да движи ржцетъ му нагоре-надолу. Правѣше му изкуствено дишане.

Скоро около чича Начо и Стоя се събраха много хора. Всички припрѣно приказваха и нареждаха, какво да се прави, за да се свѣсти удавениятъ. Дойде и фелшерътъ. Направи инжекция на Стоя и не мина много — Стойо дойде на себе си.

Следва

Е. Кювлиевъ